

**ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΤΑ ΣΚΟΠΙΑ
ΔΕΝ ΔΙΚΑΙΟΥΝΤΑΙ ΤΟΝ ΟΡΟ «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΡΑΓΩΓΑ ΤΟΥ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΟ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟ**

Του Αντιναυάρχου ε.α. Π. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΥ Π.Ν

Είναι γνωστές οι επίμονες προσπάθειες των Σκοπίων να επιβάλουν στη διεθνή κοινότητα και ειδικότερα στην Ελλάδα, τα Ελληνικά ιστορικά ονόματα «Μακεδονία» και «μακεδόνας» για τον κρατικό και εθνικό τους προσδιορισμό. Ο αδιάντροπος αυτός σφετερισμός της ταυτότητας των Μακεδόνων, που είναι και ταυτότητα των Ελλήνων, καθώς και της ελληνικότητας του Ονόματος, της Γλώσσας, της Ιστορίας και του Πολιτισμού της Μακεδονίας, που σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να γίνει αποδεκτός, δεν μας ξενίζει ιδιαίτερα γιατί ξεκίνησε πριν από 60 χρόνια. Εκείνο που μας ξενίζει είναι η πρόσφατη αναγνώριση των Σκοπίων, από τις ΗΠΑ, με το Ελληνικό αυτό όνομα, γιατί είναι αχαρακτήριστη, άστοχη, προσβλητική, επικίνδυνη, σε βάρος της Ελλάδας, και οπωσδήποτε ασυνεπής σε σχέση με τις προγενέστερες θέσεις και ενέργειές του επί του θέματος.

Αδιάψευστα ιστορικά γεγονότα και ντοκουμέντα αποδεικνύουν ότι η, με σύμφωνη γνώμη του Στάλιν, μετονομασία, τον Αύγουστο του 1944, από τον Τίτο, από Νότια Σερβία σε «Μακεδονία», είχε δύο στόχους : ο πρώτος στόχος ήταν ο προσδιορισμός και αποδυνάμωση της Σερβίας, ο δε δεύτερος και σπουδαιότερος, η απόσπαση της Βόρειας Ελληνικής Επαρχίας της Μακεδονίας προς έλεγχο του Αιγαίου, ιδιαίτερα της πολύ σημαντικής πόλεως και λιμένος της Θεσσαλονίκης, και η στη συνέχεια δημιουργία της ψευδομακεδονίας του Αιγαίου. Φαίνεται ότι οι ΗΠΑ λησμόνησαν την τότε σαφή και αποτελεσματική στάση ως και τις στη συνέχεια ενέργειές τους. Συγκεκριμένα, στην ενέργεια αυτή του Τίτο, οι ΗΠΑ αντιτάχθηκαν και αντέδρασαν άμεσα με τον Υπουργό Εξωτερικών, της Κυβερνήσεως Ρούσβελτ, Edward R. Stetinius Jr, ο οποίος με την υπ' αριθμό 868014/26-12-44 εγκύκλιό του, δήλωσε τα εξής : «Η Κυβέρνηση αυτή θεωρεί ότι οποιαδήποτε αναφορά σε «Μακεδονικό Έθνος», «Μακεδονική Πατρώα Γη» ή «Μακεδονική Εθνική Συνείδηση» είναι αδικαιολόγητη και δημαγωγική, δεν αντιπροσωπεύει εθνική ή πολιτική πραγματικότητα, ενώ διαβλέπει, στην παρούσα αναβίωσή της, πιθανό μανδύα για επιθετικές ενέργειες εναντίον της Ελλάδας. Η επίσημη πολιτική αυτής της Κυβέρνησης είναι να λάβει τα αναγκαία μέτρα εναντίον εκείνων που θα βοηθήσουν τη Γιουγκοσλαβία και τη Βουλγαρία στη δημιουργία «Μακεδονικού Ζητήματος» σε βάρος της Ελλάδας».

Την πολιτική αυτή ενίσχυσαν και νεώτεροι Πρόεδροι ως και τα νομοθετικά σώματα των ΗΠΑ. ΟΙ ανωτέρω δηλώσεις αποδείχθηκαν προφητικές δεδομένου ότι ο Τίτο και ο Στάλιν πράγματι ξεκίνησαν επιθετική ενέργεια εναντίον της Ελλάδας στην οποία οι ΗΠΑ αντέδρασαν με το Δόγμα ΤΡΟΥΜΑΝ και βοήθεια προς την Ελλάδα, το 1947, προκειμένου να προστατευθεί η εδαφική της ακεραιότητα από κομμουνιστική κατοχή. Την ανωτέρω άποψη/στάση των ΗΠΑ ενίσχυσαν επίσης, μεταξύ άλλων, ο ΟΗΕ, ο Πάπας Ιωάννης Παύλος και οι ομολογίες Στάλιν και Δημητρώφ.

Κατωτέρω θα επαναληφθούν συνοπτικά, οι κυριότεροι λόγοι που δεν επιτρέπουν τη χρήση των ονομάτων «Μακεδονία», «Μακεδόνας» και «Μακεδονικός από το νέο κράτος :

α. Δεν είναι σωστό μια χώρα, η οποία είναι τμήμα μιας γεωγραφικής περιοχής, να ορίζεται αυθαίρετα από μόνη της, με επίσημο τρόπο, εκπρόσωπος της όλης περιοχής.

β. Δεν αντιπροσωπεύει ούτε εθνική ούτε πολιτική πραγματικότητα δεδομένου ότι τα ονόματα αυτά είναι καθαρά Ελληνικά, αναφορικά με την προέλευσή τους, και ότι δεν υπάρχει Μακεδονική φυλή. Η χρήση των ονομάτων αυτών στην αρχαία Ελλάδα, ακόμη και σε προσδιορισμούς όπως «Βασίλειο της Μακεδονίας του Φιλίππου του Β΄ ή του Μεγάλου Αλεξάνδρου» έδειχνε γεωγραφική περιοχή και όχι εθνότητα. Οι Μακεδόνες όπως οι Αθηναίοι, οι Σπαρτιάτες, οι Θηβαίοι, Κύπριοι κ.λ.π. ήταν όλοι Έλληνες.

γ. Μπορεί να στηρίζει εδαφικές διεκδικήσεις σε βάρος γειτονικών χωρών, όπως συνέβηκε πολλές φορές μέχρι τώρα.

δ. Δεν υπάρχει ομοιογένεια στον πληθυσμό του νέου κράτους. Σύμφωνα με ένα άρθρο στο περιοδικό Christian Science Monitor, στις 28 Οκτωβρίου 1992, στη σελίδα 19, από τον C.M. WOODHOUSE, πολύ γνωστό ιστορικό και πρώην μέλος του Βρετανικού Κοινοβουλίου ο οποίος υπηρέτησε τη Μεγάλη Βρετανία, στην Ελλάδα κατά τη διάρκεια και μετά το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, ο πληθυσμός αποτελείται από 40-45% Σλάβους, 30% Αλβανούς, 10% Έλληνες και 10% Τσιγγάνους και λοιπούς.

ε. Ο καθένας μπορεί να αντιληφθεί την παραποίηση της ιστορίας της Μακεδονίας στους ακόλουθους ψευδείς ισχυρισμούς/επιχειρήματα που έχουν κατασκευασθεί από τους Σκοπιανούς αξιωματούχους προκειμένου να υποστηρίξουν τις προσπάθειές τους να επιβάλουν τη χρήση του ονόματος Μακεδονία και των παραγώγων του :

- Ότι οι Μακεδόνες δεν είναι Έλληνες αλλά μια ξεχωριστή εθνότητα.
- Ότι η γλώσσα τους δεν είναι η Ελληνική, αλλά το ιδίωμα που ομιλείται στην περιοχή των Σκοπίων.
- Ότι η Μακεδονία εκτείνεται προς Βορράν πολύ πέραν των ορίων της ιστορικής Μακεδονίας, κατά τέτοιο τρόπο ώστε να περιλαμβάνει πραγματικές σλαβικές περιοχές που δεν είχαν υπάρξει ποτέ τμήματα της Μακεδονίας στην αρχαιότητα και οι οποίες στην πραγματικότητα ήταν τμήματα της αρχαίας Δαρδανίας.
- Ότι οι αρχαίοι Μακεδόνες δεν ήταν Έλληνες, αλλά ένα ξεχωριστό έθνος που είχε σχέση με τους Ιλλυριούς και τους Θράκες.
- Ότι όταν οι Σλάβοι κατέβηκαν στη Βαλκανική, κατά τη διάρκεια του 6ου και 7ου αιώνων μ.Χ. συγχωνεύθηκαν με τους μη Έλληνες απογόνους των αρχαίων Μακεδόνων και έτσι δημιουργήθηκε ένα νέο έθνος οι Σλαβο-Μακεδόνες.
- Ότι οι απόγονοι αυτών των Σλαβο-Μακεδόνων του μεσαίωνα είναι οι σημερινοί Μακεδόνες των Σκοπίων.
- Ότι στη Βουλγαρία και Ελλάδα υπάρχουν κάτοικοι οι οποίοι ανήκουν σ' αυτό το «Μακεδονικό Έθνος» οι οποίοι σχηματίζουν καταπιεσμένες μειονότητες των οποίων τα δικαιώματα πρέπει να αναγνωρισθούν.
- Ότι οτιδήποτε αποκαλούμενο «Μακεδονικό», ήθη, έθιμα, πολιτισμός κ.λ.π. δεν είναι Ελληνικό, αλλά δημιούργημα των Μακεδόνων του τύπου των Σκοπίων.

Φυσικά όλοι αυτοί οι ισχυρισμοί, σε καμιά περίπτωση, δεν μπορούν να αντέξουν κριτική γιατί είναι τελείως αμφισβητήσιμοι τόσο με ιστορικά και εθνολογικά όσο και με πολιτιστικά ή κοινωνιολογικά κριτήρια.

Τα επιχειρήματα να μη χρησιμοποιηθούν τα ονόματα «Μακεδονία» και «Μακεδονικός» είναι ουσιώδη και σε σύγκριση με τους ισχυρισμούς των Σκοπιανών είναι συντριπτικά και αποφασιστικά.

Οι κατασκευασμένοι από τους Σκοπιανούς ισχυρισμοί, που προαναφέρθηκαν, προβάλλονταν και προβάλλονται συνεχώς από τους αξιωματούχους των Σκοπίων όχι μόνο τότε που ήταν ομόσπονδο κράτος αλλά ιδιαίτερα και πιο επίμονα τώρα που είναι ανεξάρτητο κράτος. Μολονότι δεν αντέχουν ακόμη και στοιχειώδη κριτική δεδομένου ότι είναι ψευδείς και αδικαιολόγητοι, τα ακόλουθα αποδεικτικά στοιχεία θα αποδείξουν ότι τα αντικρούοντα αυτούς επιχειρήματα είναι ουσιαστικά, συντριπτικά και αποφασιστικής σημασίας.

Η Μακεδονία από μόνη της, με τις χιλιετίες της παλιάς της δόξας, δεν θα επιτρέψει την αλλαγή της ιστορίας. Μόνο το άκουσμα των ονομάτων του Αριστοτέλη και του Μεγάλου Αλεξάνδρου και η συνεισφορά τους στην ιστορία του ανθρώπινου γένους, του πρώτου με τη σοφία του και του δεύτερου με την πολεμική του αρετή, την ανδρεία, την εξαιρετική πολιτική και τη μεγαλοσύνη του, θα έπρεπε να είναι αρκετά για να επαναφέρουν στα λογικά τους όλους αυτούς που προσπαθούν να παραποιήσουν την ιστορία της.

Η Μακεδονία υπήρξε πάντοτε και εξακολουθεί να είναι ακόμη η πιο προχωρημένη έπαλξη και ο προμαχώνας της Ελλάδας.

Όλες οι ιστορικές πηγές συμφωνούν αναφορικά με τη γεωγραφική θέση της αρχαίας Μακεδονίας της οποίας τα όρια ήταν τα ακόλουθα :

- Το Αιγαίο Πέλαγος και τα βουνά Καμβούνια, Πιέρια και Όλυμπος προς νότον.
- Οι λίμνες Οχρίδα και Πρέσπα και τα βουνά Βαμβούνια, Σκόμιο και Ροδόπη προς βορράν.
- Ο ποταμός Νέστος προς ανατολάς και τα βουνά Γράμμος και Πίνδος προς δυσμάς.

Οι κάτοικοι αυτής της περιοχής, οι Μακεδόνες, ανήκαν σε μια από τις αρχαιότερες Ελληνικές φυλές. Οι πλησιέστεροι συγγενείς τους ήταν οι Θεσσαλοί και ειδικότερα οι Μαγνήσιοι με τους οποίους μοιράζονταν την Αιολική καταγωγή.

Η γλώσσα που μιλούσαν ανήκε στους αρχαιότερους τύπους της Ελληνικής και είχε συγγένεια με τις διαλέκτους της Αιολικής, Αρκαδικής, Κυπριακής και Μηκυναϊκής. Η θρησκεία των Μακεδόνων ήταν η ίδια με τη θρησκεία των άλλων Ελλήνων οι δε μύθοι και παραδόσεις τους ήταν τα ίδια που συναντούσες σε όλο τον Ελληνικό κόσμο.

Ο Βασιλιά της Μακεδονίας Φίλιππος ο Β΄ και ο γιός του Αλέξανδρος ο Μέγας □ στον οποίο οι Σκοπιανοί προσπαθούν επισταμένα να προσδώσουν «Σλαβομακεδονική» ταυτότητα □ ενεργούσαν όχι απλώς σαν Έλληνες αλλά σαν Πανελλήνιοι Αρχηγοί με την έννοια ότι έκαναν πράξη την παλιά ιδέα του σχηματισμού ενός ενιαίου

Ελληνικού κράτους με τη συγχώνευση των Ελληνικών πόλεων-κρατών.

Στις χρονικές περιόδους που ακολούθησαν, και ειδικότερα μετά την εμφάνιση στη Βαλκανική των Σλάβων και των Βουλγάρων (6ο και 7ο αιώνα μ. Χ.) η γεωγραφική περιοχή της Μακεδονίας όπως προσδιορίστηκε προηγουμένως εξακολούθησε να είναι η έπαλξη και ο προμαχώνας του Ελληνισμού όπως ακριβώς ήταν και κατά την αρχαιότητα.

Η Παλαιά Διαθήκη, οι αρχαίοι συγγραφείς, σύγχρονοι ερευνητές, αμέτρητες επιγραφές σε αγάλματα, τάφους, στήλες με Ελληνικά ονόματα και αναθήματα, χιλιάδες νομίσματα, όχι μόνο στη Μακεδονία και στην υπόλοιπη Ελλάδα αλλά και σε χώρες του εξωτερικού όπως στη Λιβύη, την Αίγυπτο και την Ασία, μέχρι τις Ινδίες, επιβεβαιώνουν κατηγορηματικά ότι, οι Μακεδόνες σαν Έλληνες, είχαν τους ίδιους θεούς, τις ίδιες θρησκευτικές λατρείες, και ότι ήταν αυτοί που διέδωσαν τη γλώσσα τους, που ήταν η Ελληνική, και το Ελληνικό πνεύμα σε όλο το γνωστό τότε κόσμο. Η Παλαιά Διαθήκη περιλαμβάνει ακαταμάχητα και αδιάσειστα αυτούσια στοιχεία στα κείμενά της. Σε ένα από αυτά, ο Προφήτης Δανιήλ, 200 περίπου χρόνια πριν από τη γέννηση του Μεγάλου Αλεξάνδρου, προέβλεψε ότι «ο Βασιλιάς των Μήδων και των Περσών θα κατατροπωθεί από έναν Έλληνα Βασιλιά και ότι αυτόν τον πρώτο μεγάλο Βασιλιά θα τον διαδεχθούν τέσσερις Βασιλιάδες από το ίδιο Βασίλειο».

Οι Αρχαίοι συγγραφείς και ιστορικοί δίνουν επίσης αμέτρητα αποδεικτικά στοιχεία. Η πρώτη ιστορική αναφορά δίνεται από τον Όμηρο ο οποίος στην Ιλιάδα μνημονεύει τα ονόματα διαφόρων Πελασγικών και Ελληνικών φυλών που ζούσαν στη Μακεδονία.

Ο Στράβων αναφέρει: «Φυσικά η Μακεδονία είναι μέρος της Ελλάδας».

Ο Ηρόδοτος γράφει: «Οι απόγονοι του Περδίκου, του πρώτου Βασιλιά των Μακεδόνων, είναι Έλληνες, όπως οι ίδιοι το θέλουν και όπως εγώ ο ίδιος το ξέρω».

Ο Θουκυδίδης αναφέρει ότι: «Οι Μακεδόνες αποτελούνται από διάφορες ελληνικές φυλές κάτω από διάφορους Βασιλιάδες».

Ο Πολύβιος λέει: «Οποία και πόσο μεγάλη τιμή πρέπει να ανήκει στους Μακεδόνες οι οποίοι το μεγαλύτερο μέρος της ζωής τους δεν έπαψαν ποτέ να μάχονται εναντίον των Βαρβάρων για την ασφάλεια των Ελλήνων».

Ο Αρριανός, στο βιβλίο του «Ανάβαση του Αλεξάνδρου» αναφέρει ότι μετά τη μάχη του Γρανικού ο Αλέξανδρος έκανε τα εξής: «Έστειλε στην Αθήνα, την πρώτη πόλη όλων των Ελλήνων, και όχι στην Πέλλα που ήταν η πρωτεύουσα της Μακεδονίας, τριακόσιες πανοπλίες και άλλα Περσικά λάφυρα, για να ανατεθούν στην πολιούχο Αθηνά με την αφιέρωση «Αλέξανδρος ο Φιλίππου και οι Έλληνες, πλην Λακεδαιμονίων, από των Βαρβάρων των την Ασίαν οικούντων». Επίσης λέει ότι 2000 Έλληνες μισθοφόρους των Περσών, που συνέλαβε αιχμαλώτους, τους έστειλε δέσμους στη Μακεδονία για να εργασθούν εκεί σαν δούλοι «ότι παρά τα κοινά δόξαντα τοις Έλλησιν, Έλληνες όντες, εναντία τη Ελλάδι υπέρ των Βαρβάρων εμάχοντο».

Με τις ενέργειές του αυτές ο Αλέξανδρος, εκτός από την απογοήτευσή του για τη μη συμμετοχή των Σπαρτιατών στην Πανελλήνια εκστρατεία εναντίον των Περσών και για τις πολύ λίγες περιπτώσεις που Έλληνες πολέμησαν στο πλευρό των Περσών, δείχνει κυρίως πόσο περήφανος αισθανόταν για την Ελληνική καταγωγή του, ότι το επίτευγμά του το θεωρούσε καθαρά Ελληνικό και ότι το ίδιο θα έπρεπε να αισθάνονταν και οι άλλοι Μακεδόνες αφού ο Αλέξανδρος δεν έκανε καμιά ξεχωριστή αναφορά σ'αυτούς.

Ο Πανσανίας επιβεβαιώνει ότι οι Μακεδόνες ήταν μέλη των Δελφικών

Αμφικτυονιών λέγοντας: «Την εποχή μου οι Αμφικτυονίες ήταν τριάντα. Οι περιοχές της Νικόπολης, της Μακεδονίας και της Θεσσαλίας έστειλαν η κάθε μια από έξη

αντιπροσώπους» δεδομένου ότι, όπως είναι γνωστό σε όλους, μόνο Έλληνες ήταν μέλη Αμφικτυονιών. Επίσης ο Πausanias επιβεβαιώνει ότι οι Μακεδόνες συμμετείχαν στους Ολυμπιακούς Αγώνες, όπου μόνο Έλληνες μπορούσαν να αγωνιστούν, με πολλές συμμετοχές και πολλούς νικητές.

Ο Γιόχαν Γουσταύος Ντρόιζεν, διαπρεπής Γερμανός φιλόλογος και ιστορικός στην ιστορία που έγραψε για το Μέγα Αλέξανδρο τονίζει ότι : «και οι δύο, και ο Φίλιππος και ο Αλέξανδρος, μετέφεραν και μετέδωσαν στους λαούς της Ασίας όχι το Μακεδονικό πολιτισμό, γιατί δεν υπήρξε ποτέ ανεξάρτητος, αλλά τον Ελληνικό πολιτισμό».

Όταν οι χάρτες αποκαλύπτουν την αλήθεια

Οι προσπάθειες που έχουν γίνει από τους Σκοπιανούς να παρέξουν αποδεικτικά στοιχεία για τους ισχυρισμούς τους, με την κατασκευή πλαστών χαρτών, δεν απέδωσαν. Όσο σκληρά και να προσπαθήσει κάποιος δεν θα βρει, πουθενά σ'όλο τον κόσμο, χάρτες εκτυπωμένους πριν από το 1944 οι οποίοι να εμφανίζουν τη λέξη «Μακεδονία» δε οποιαδήποτε άλλη χώρα εκτός από την Ελλάδα.

Το πόσο αβάσιμα είναι τα επιχειρήματα των Σκοπιανών στην προσπάθειά τους να προβάλλουν τους ισχυρισμούς τους ότι υπάρχει «Μακεδονικό Έθνος» αποδεικνύεται από τους παρακάτω εθνολογικούς και ιστορικούς χάρτες :

- Ο εθνογραφικός χάρτης των εθνοτήτων στη Μακεδονία την περίοδο 1912-1926 ο οποίος εκτυπώθηκε το 1970 από το New Cambridge Modern History.
- Ο εθνογραφικός χάρτης του Kierport που εκτυπώθηκε στο Βερολίνο το 1818.
- Ο εθνογραφικός χάρτης που έφτιαξε ο Ιταλός Amendore Vergili το 1908 με βάση την Τουρκική απογραφή που είχε διεξαχθεί από τον Hilmi Pasha.
- Ο χάρτης του Standford.
- Ο ιστορικός χάρτης της Ελλάδας που εκδόθηκε στη Βαλτιμόρη από τον E.Z.Coal το 1824, στο υπόμνημα του οποίου ο εκδότης περιγράφει τη Μακεδονία σαν τμήμα της Ηπειρωτικής Ελλάδας ενώ σημειώνει ότι τα βόρεια σύνορά της βρίσκονται πέραν της πόλης του Μοναστηρίου.
- Ο χάρτης που εκδόθηκε από το φημισμένο Ιστορικό-Γεωγράφο ORTELIUS το 1579, που αναφέρεται στα ιεραποστολικά ταξίδια του Αποστόλου Παύλου, όπου η ελληνική επικράτεια εμφανίζεται ενιαία συμπεριλαμβάνουσα τη Μακεδονία.

- Ο εθνογραφικός χάρτης των Βαλκανίων που εκδόθηκε στο Παρίσι το 1878 ο οποίος δείχνει τη μεγάλη υπεροχή του Ελληνικού πληθυσμού, έναντι όλων των άλλων εθνοτήτων χωρίς καμιά ένδειξη των αυτοαποκαλουμένων Μακεδόνων.

Κανείς από αυτούς τους χάρτες, ή οποιοσδήποτε άλλος που εκδόθηκε πριν από το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, δεν κάνει καμιά αναφορά σε ξεχωριστό «Μακεδονικό Έθνος» για τον απλό λόγο ότι δεν υπήρξε τέτοιο έθνος πριν το εφεύρει ο Τίτο.

Δεν υπάρχει Μακεδονική γλώσσα

Οι προσπάθειες των Σκοπιανών να παρουσιάσουν αποδεικτικά στοιχεία ότι η αποκαλούμενη «Μακεδονική γλώσσα» είναι το ιδίωμα που ομιλείται στην περιοχή των Σκοπίων δεν μπορούν να πείσουν κανένα. Η γλώσσα τους, η οποία εμπεριέχει αυτοτελή Σλαβική γλώσσα, ήταν τελείως άγνωστη μέχρι το 1944. Και όσο πολύ και αν προσπαθήσει κάποιος δεν θα βρει τίποτε που να αποδεικνύει την ύπαρξή της. Η γλώσσα που χρησιμοποιούσαν οι Σλαβόφωνοι κάτοικοι της νότιας Γιουγκοσλαβίας και της Νοτιοδυτικής Βουλγαρίας ήταν γνωστή σαν ένα γλωσσικό ιδίωμα της Βουλγαρικής.

Μετά τη δημιουργία της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, για προφανείς πολιτικούς λόγους, ένας πολύ μεγάλος αριθμός φιλολόγων και υποτρόφων της φιλολογίας στρατολογήθηκε προκειμένου να δημιουργήσει μια ξεχωριστή γραπτή γλώσσα.

Αφού πήραν το ήδη ομιλούμενο Βουλγαρικό γλωσσικό ιδίωμα σαν σημείο εκκίνησης και αφού δανείστηκαν ευρύτητα από την Ελληνική, τη Σερβική, τη Ρωσική και άλλες Σλαβικές γλώσσες, δημιούργησαν μια φιλολογική γλώσσα την αποκαλούμενη «Μακεδονική γλώσσα» η οποία αναγνωρίστηκε από το Γιουγκοσλαβικό Σύνταγμα σαν μια από τις τρεις επίσημες γλώσσες της χώρας. Το γεγονός ότι δεν υπάρχει ούτε ένα κείμενο, ούτε μια επιγραφή σε αυτή τη γλώσσα πριν από το 1944 αποδεικνύει, χωρίς αμφιβολία, ότι δεν έχει καμιά σχέση με τους αρχαίους Μακεδόνες και τους απογόνους τους που μιλούσαν πάντοτε Ελληνικά.

Το γεγονός ότι οι αρχαίοι Μακεδόνες μιλούσαν την ίδια γλώσσα με τους άλλους Έλληνες φαίνεται και στο έργο του Ρωμαίου Ιστορικού Livy, ο οποίος γράφει ότι τη συνέλευση των Ελλήνων στην Αιτωλία το 200 π.χ. την παρακολούθησαν «αντιπρόσωποι από τους Αιτωλούς, τους Ακαρνάνες και τους Μακεδόνες, οι οποίοι μιλούσαν όλοι την ίδια γλώσσα».

Δεν υπάρχει επίσημο κείμενο ούτε στο πρόσφατο ούτε στο απώτερο παρελθόν στο οποίο να γίνεται μνεία για «Μακεδονία» ή για «Μακεδόνες». Ούτε η συνθήκη του Βερολίνου ούτε η συνθήκη του Αγίου Στεφάνου κάνουν κάποια αναφορά σ' αυτό το ενδεχόμενο. Η επίσημη Τουρκική απογραφή του 1905 δίνει αριθμητικά στοιχεία για τους πληθυσμούς της γεωγραφικής περιοχής της Μακεδονίας, η οποία ήταν διηρημένη στα Βιλαέτια της Θεσσαλονίκης και του Μοναστηρίου, δείχνει μεγάλη υπεροχή των Ελλήνων ενώ δεν κάνει καμιά αναφορά σε «Μακεδόνες» για τον απλό λόγο ότι κανένας από τους ερωτηθέντες δεν εδήλωσε τέτοια καταγωγή.

Ένα γεγονός που έχει γίνει αποδεκτό ακόμη και από Σλάβους Ιστορικούς είναι ότι η εγκατάσταση των Σλάβων στα Βαλκάνια έλαβε χώρα τον 6ο αιώνα μ.Χ. και ότι η πολιτιστική τους ιστορία αρχίζει κατά τη διάρκεια του 10ου αιώνα μ.Χ. Οι θεμελιωτές της πολιτιστικής ιστορίας των Σλάβων, ήταν δύο Έλληνες μοναχοί από τη

Θεσσαλονίκη, ο Κύριλλος και ο Μεθόδιος, οι οποίοι κατά τη διάρκεια του 9ου αιώνα, με σημείο εκκίνησης τη Μακεδονία, δίδαξαν τους Σλάβους τη βασισμένη στα Ελληνικά Κυριλλική γραφή και τη Χριστιανική πίστη της Ελληνο-Ορθόδοξης Εκκλησίας. Έτσι οι πρώτες ουσιαστικές πηγές της πολιτιστικής ζωής και της ιστορίας τους είναι Ελληνικές του Βυζαντίου.

Αυτό και μόνο το γεγονός αποστερεί από τους Σλάβους το δικαίωμα να διεκδικήσουν οιονδήποτε ιστορικό δεσμό με τα Βαλκάνια πριν από τον 6ον αιώνα μ.Χ. και οιονδήποτε πολιτιστικό πριν από τον 10ο αιώνα. Η θεωρία των Σκοπιανών ότι ο Κύριλλος και ο Μεθόδιος ήταν Σλαβομακεδόνες, η οποία είναι τουλάχιστον αστεία, δέχθηκε ένα ισχυρό ράπισμα από τον Πάπα Ιωάννη Παύλο ΙΙ, ο οποίος στις 31 Δεκεμβρίου 1980 διένειμε σε όλην την καθολική εκκλησία διακήρυξη, με την οποία ο Κύριλλος και ο Μεθόδιος μνημονεύονται ως «οι Έλληνες αδελφοί» και καθιερώνονται ως προστάτες της Ευρώπης.

Γεγονότα τα οποία δεν δικαιολογούν άγνοια

Το πολύ γνωστό γεγονός ότι η Παλαιά Διαθήκη μεταφράστηκε για πρώτη φορά στην Ελληνική.

Η Χριστιανική θρησκεία εκμεταλλεύτηκε το γεγονός που η Ελληνική γλώσσα, χάρη στον Αλέξανδρο και τους διαδόχους του, είχε γίνει παγκόσμια και τη χρησιμοποίησε σαν το κυριότερο μέσο για τη διάδοσή της ώστε να γίνεται κατανοητή από τα διάφορα έθνη.

Τα τρία Ευαγγέλια και οι Πράξεις των Αποστόλων γράφηκαν εξ αρχής στην Ελληνική, ενώ το Ευαγγέλιο του Ματθαίου, το οποίο γράφηκε στην Αραμαϊκή, μεταφράστηκε πολύ νωρίς στην Ελληνική.

Το γεγονός ότι ο Απόστολος Παύλος άρχισε τις Αποστολικές του περιοδείες από τη Μακεδονία.

Η εξήγηση είναι ότι επειδή ο Μέγας Αλέξανδρος και οι διάδοχοί του είχαν διαδώσει στο εξωτερικό τον Ελληνικό πολιτισμό και την Ελληνική παιδεία, στο σπίτι του Παύλου μιλούσαν την Ελληνική και ο ίδιος είχε διδαχθεί Ελληνικές επιστήμες.

Ο Holzner στο βιβλίο του που αναφέρεται στον Παύλο γράφει : «Κάποτε από τη Μακεδονία ήλθε ο νεαρός ήρωας (Αλέξανδρος) με τα 22 του χρόνια και έφερε τα δώρα της Δύσης, την Ελληνική γλώσσα και Φιλοσοφία, στην Ανατολή. Τώρα η Δύση αξίωσε το πιο πολύτιμο δώρο από την Ανατολή, τη διδασκαλία του Ναζωραίου □□».

Η ιστορία και η πολιτιστική κληρονομιά της Μακεδονίας ως «Ελληνιστική εποχή» επηρέασε την ιστορία της ανθρωπότητας.

Όπως αναφέρει σε ειδική μελέτη του 1955 το Ινστιτούτο Εξωτερικών Υποθέσεων και το Πανεπιστήμιο LUND της Σουηδίας, η ιστορία της Μακεδονίας δεν είναι ιστορία μόνον των Ελλήνων αλλά και όλων των Ευρωπαίων, δεδομένου ότι οι Μακεδόνες διέδωσαν τον Ελληνικό πολιτισμό στην Ευρώπη και ολόκληρο τον κόσμο.

Η θέση της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Η Ευρωπαϊκή Ένωση το Δεκέμβριο του 1991 και τον Ιούνιο του 1992 στις προϋποθέσεις που καθόρισε για την αναγνώριση του νέου κράτους των Σκοπίων περιέλαβε τον όρο να μη χρησιμοποιηθεί η λέξη Μακεδονία στο όνομά τους.

Κατόπιν των ανωτέρω δεν δικαιολογείται, ούτε επιτρέπεται η υφαρπαγή από τους Σκοπιανούς, ούτε και σαν συνθετικό του Ελληνικού ονόματος «Μακεδονία», για τον κρατικό και εθνικό τους προσδιορισμό. Δεν επιτρέπεται επίσης και η σκόπιμη άγνοια ή παράβλεψη της ιστορικής πραγματικότητας, από τρίτες χώρες, μικρές ή μεγάλες, για εξυπηρέτηση των όποιων συμφερόντων τους. Θα μπορούσαμε να συζητήσουμε

κάποια παραχώρηση εάν μας έφερναν έστω και ένα γραπτό ή μη μνημείο, χάρτη ή άλλο εύρημα, προ του 1944 που να μην είναι Ελληνικό.